

במחברת הקדמה זסיכום להדבקה במחברת

משנה בהבנה

על משניות מסכת
חגיגה

לצילום עבור תשב"ר

וזה אתם אתו זה ללה

נתקבל ח"משנה בהבנה" d1234@okmail.co.il

תורת אמת

נוסד ע"י רבי חיים פרידלנדר זצ"ל

בני ברק

בסיד טו אלול הקל"א

אל יקרי הנכבד צנוע ומזיל יושב דסקי שמו שליט"א

אחריהם, נאמר את החוליה "משנה דהקנה" - טלאלה אהבנה המשנה, והתפארת
מצדוקת המצדקה והמקיסה את הקנה המשנה, כפי שהתאמת יסאזי זה סיכום
דורי כנאל חבד והקנה מאיך.

אז היה סיפך דיני אדוני אז כל החומי, אך נשקדלו מאמרים חודים זו
הקפאלו מאוז וקישו אכניסו, דני שמצוי אז אדונה מוצלח וידעיה.

ומאחר והנך צומד אז נק אהסאי דלנצוהק כיאה אלופי שלך, הינני שמה
להציון גסצו דך רבים אז ילשו ויואלו הקודמת אכמתי של אחרי חודים זו,
דהגל אלמר דדיק. מסוי אשו אסקי מצו ומקונתי צמ להצמיז אמינים קמיני.
חכמים שגאמזי עיה כמנח דקופסא.

ואליך שיכורו מינינו חובה ומצבה דחודים זו להצמיז אמינים הודג עם
מחול אכמתי כחוק מצבה הדיב תצמוז לך שלא אמוש הקונה מפיך ומפי לודך.

החוגה דידידוק וקבצוני אצוסקיג זה הדידוק אש

אלוהו פנידלנדר

בס"ד

יתברך היוצר כל

אשר הכיר לי ברוב חסדיו את המשניות המיוחדות

משניות סיעתא דשמיא

של הרה"ג

רבי שמעיה גרינבוים שליט"א

אשר נעזרתי בהם רבות במסכת חגיגה,
ובעוד מסכתות אחרות.

ונהייתי עד מאוד מהפירוש הנפלא והבהיר
ומההוספות החשובות, המעשירות והמפארות את המשנה,

**וראיתי צורך להודיע חשיבותן
ותועלתן לרבים.**

(המעוניינים במשניות אלו במהדורת כיס, יפנו לטל' 08-9740324)

הציורים נלקחו באדיבות

אַרְבֵּי

תוכנת ציורים של יוני גרשטיין

להזמנות: 03-6760564

י"שר כח לכל המלמדים שעברו על העבודות והעירו את הערותיהם המחכימות.

הַפֶּלַח הַיְבִין בְּרֵאִיָּה חוּץ מֵ...?

מה הפירוש "חֵיבִין בְּרֵאִיָּה"? חייבים במצות " _____ כָּל _____"
שצריך ל _____ בעזרה ב _____ . אלו אנשים פטורים מצוות ראייה?

פירושו:	מדוע?	
אדם שלא _____ אפילו רק ב _____ אחת	שנאמר: "לְמַעַן _____" פרט למי שאין לו _____ גמורה.	חרש
אדם שהוא שומע אך לא _____ .	שנאמר: "וּלְמַעַן _____" והוא אילם ולא יכול ל _____ .	איִלֵּם (ברטנורה)
אדם ש _____ בר דעת שלא הגיע לגיל _____	כי הם פטורים מכל ה _____ .	_____
אדם ספק _____ ספק נקיבה	שנאמר: "שֶׁלֶשׁ פְּעָמִים בְּשָׁנָה יִרְאֶה כָּל _____" וטומטום, ונשים אינם בכלל " _____ ."	_____
עבדים כנעניים שאינם _____ ודינם כנשים	א. כל מצוה שאין _____ חייבות בה, גם _____ אינם חייבים בה. ב. שנא' "בְּבוֹא כָּל יִשְׂרָאֵל לִירְאוֹת" ו _____ הם לא בכלל _____ .	_____
שאינו לו _____ אחת.	כמו הסיבה בחולה וזקן	_____
שאינו _____ אפילו רק בעינו ה _____ .	שנא' "בְּבוֹא כָּל יִשְׂרָאֵל לִירְאוֹת" וכמו שצריך להיראות צריך גם לראות את בית שכינתו... והוא לא _____ .	_____
שמחמת חולשה לא יכולים ל _____ ברגליהם	שנאמר: "שֶׁלֶשׁ _____" (ולא נאמר שלש פעמים) יצאו אלו שאינם יכולים לעלות ב _____ שפטורים מ"ראייה".	_____
כגון שהוא _____ (מפונק) ביותר		ומי שאינו יכול ל _____ זרעו

איזהו קטן?

הסבר את שאלת המשנה "איזהו קטן"?

איזהו קטן?	
_____	לפי
_____	בית שמאי:
אפילו אם הקטן יכול לרכוב על כתפי אביו אבל... _____	לפי
_____	בית הלל:
עדיין הוא פטור ממצות _____	

מדוע לפי בית הלל קטן שאינו יכול לאחוז בידו של אביו ואביו מירושלים

אחר הבית, אביו פטור מלהביאו לבית המקדש?

שנאמר: " _____ " (ולא נאמר שלוש פעמים)

ומזה לומדים שגדול שרגליו חלשות ולא יכול לעלות ב _____ לירושלים

פטור מן התורה ממצות ראייה וכיון שגדול במצב כזה פטור מן ה _____ ,

קטן גם לאו בר _____ הוא – ולכן אביו פטור מלהביאו ל _____ .

עולות במועד באות מן החליין...

אלו עולות קרבות במועד אך לא ביו"ט?

שהרי אפשר להקריבם בשאר ימי ה_____

איזה עולה קרבה ביו"ט? _____ - אע"ג שיש לה תשלומין

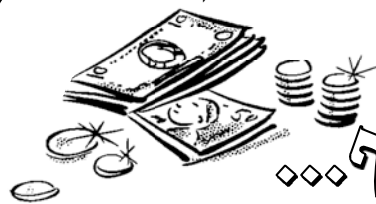
כל ז' ימי החג, עיקר מצוותה היא ב_____.

מהו הל"א? מאלו דמים צריך לקנות קרבנות חובה? _____

שאי אפשר לפרוש קרבנות חובה (שממילא חייב להקריבם) שם _____

מאלו דמים אפשר לקנות קרבנות שאינם חובה? _____

סוג הקרבן:		האם ע"ס הקרבן היא חובה?	מאי זו צ"ל הם באים (קניס)?
עולת ראיה (ובן עולות נדרים ונדבות)		_____	_____
שלמי שמחה		כי עצם המצווה היא לשמח... _____	_____
חגיגת י"ד (חגיגה הבאה עם קרבן פסח)		שהרי היא באה כדי שהפסח יהא נאכל על ה_____	_____
לפי בית הלל	לפי בית שמאי	<p>חגיגת יו"ט הראשון (שלמי חגיגה)</p> <p>אפילו אם יש לו הרבה בשר</p>	
<p>"חגיגה" העיקרית ודאי באה רק מן ה_____ (כי זה חובה) אלא שכאן מצויר _____ [טופל - מחבר חולין עם מעשר שני ומביא]. כלומר: אם יש לו הרבה _____ ולא מספיק לו _____ אחת, מביא בהמה אחת לחגיגה מן ה_____ ואת שאר הבהמות מביא ממעות שני הואיל וכבר יצא יד"ח בחגיגה הראשונה שהביא מן ה_____.</p>	<p>חגיגת יו"ט תמיד באה מן ה_____ ואפילו בטופל אסור מפני שגם לבהמות הנוספות שם "חגיגה" עליהן.</p>		

הראיה שתי כסף וְחגיגה מעה כסף...

אלו ג' קרבנות צריך אדם להקריב עמו כשצא להיראות לפני ה' ששואש רגליו?

(1) קרבן _____ - עולת ראיה ששואש: (שמות כ"ג) "ולא _____ פני _____"

(2) שלמי _____ ששואש: (שמות י"ב) "וְאתו חָג לְה' - כלומר

הביאו שלמי _____.

(3) שלמי _____ ששואש: (דברים כ"ז) "וְזָבַחְתָּ וְאָכַלְתָּ שֶׁם וְשֶׁם"

מאיזה פס' לומדים שהתורה לא נתנה שיעור כמה דמים צריך להיות שוויו

של הקרבן? "איש כְּ... יָדוֹ" (דברים ט"ז), אבל חכמים נתנו בהם שיעור.

באלו קרבנות נתנו חכמים שיעור? (שלא לפחות מסכום מסוים)

_____ (1) _____ (2)

מהו השיעור שנתנו חכמים בקרבנות?	הראיה (שואש ראיה)	חגיגה (שלמי חגיגה)	מאי זו צ"ל?
לפי בית שמאי	(שתי מעות כסף)	_____	כי סוברים שקרבן עולה יותר חשוב כי כולו נקטר ל_____ אבל שלמים אין כולו לה' אלא נאכל גם לכהנים ולבעלים...
לפי בית הלל	_____	_____	אדרבה, בגלל שקרבן שלמים נקרב לה' וניתן גם לכהנים ולבעלים צריך קרבן יותר כדי שיספיק לכולם...

אבל לקרבן השלישי - שלמי _____ לא נתנו חכמים שיעור.

ישראל יוצאין ידי חובתן...

"יוצאין ידי חובתן" – ידי חובה של מה? _____

אקייס מצוות שמחה ברגל, ששאר: "ושמחת בחגך" ... (סוכה) "ושמחת לפני ה' אלקיך" ... (שמות) - "ואמר מר אין שמחה אלא ב..." "אכן אולאים בשר שאמים."

שנדר להביא שלמים "הרי עלי" _____ ועכשיו – ברגל מביאם לירושלים	ב _____ (1)	ישראל יוצאין ידי חובתן
שנדר בהמה לשלמים "הרי _____ שלמים"	ב _____ (2)	
מה שמפריש מ- 10 _____ טהורות שנולדו באותה שנה.	וב _____ (3)	

שבשרם נאכל לזכרי כהונה בעזרה. (קדשי קדשים)	ב _____ (1)	והכהנים יוצאין ידי חובתן
קרבנות _____ שבשרם גם כן נאכל ל _____ כהונה בעזרה. (קדשי קדשים)	וב _____ (2)	
שנולד לבהמה טהורה ובשרו נאכל ל _____ . (קדשים קלים)	וב _____ (3)	
שהופרשו לכהנים מקרבנות של העולים לרגל. (קדשים קלים)	וב _____ ו _____ (4)	

באלו סוגי אכילות אין הכהנים יוצאים יד"ח "שלמי שמחה"?

ב _____ - באכילת בשר של חטאת ה _____ . (2) ב _____ - באכילת האנחות (אנחת סולת מאפה גנוח וכו') שלאחר הקמיצה וההקטרה (אכילת אכהנים). מדוע אין יוצאים בהם יד"ח "שלמי שמחה"? שנאמר " _____ " אמרה תורה עשה _____ ממי ש"חגיגה" באה מהן, יצאו _____ ו _____ שאין (קרבו) חגיגה באה מהן.

מי שיש לו אוכלים מרבים

מה הפירוש:

אוכלים מרבים _____

ונכסים מעטין _____

מביא.....

שלמים: _____ - שיש לו הרבה _____ שצריך אהאכילאם.	מי שיש לו אוכלים מרובים ונכסים מועטים
עולות: _____ - שנאי "איש כמאמץ ידו" - כפי יכולתו. איך מביא שלמים מרבים הרי יש לו נכסים מועטים? (תוי"ט)	
שלמים: _____ - כי אין לו הרבה _____ ואם יביא הרבה שאמים יכולים לבוא ידיו פסול (שלא יהיה מי שיאכילם. מאירי)	מי שיש לו נכסים מרובים ואוכלים מועטים
על זה נאמר (שלא יפחות מ-)	לה ולה מועט (אוכלים ונכסים מועטים)
על זה נאמר: " _____ " _____ ומצווה עליו להרבות ולהביא עולות ושלמים כפי עשרו...	לה ולה מרובים (אוכלים ונכסים מרובים)

מי שלא חג ביו"ט הראשון של חג...

מה הפירוש: "מי שלא חג ביו"ט הראשון של חג?"

א' שאז הז'א זיו"ט ה _____ ש חג הסוכות - שא'י _____ וסולא _____
עד מתי יכול להשלים ולהקריב את קרבנותיו: _____

(ואינם כשאר קרבנות ציבור של החג שאם לא הקריבום ביוםם

אי אפשר להשלימם [מפני ש"עבר זמנו בטל קרבנו"] אלא יש להם תשלומין כל ז' ימים.)

ואפילו ש"שמיני עצרת" הוא רגל בפני _____, הוי תשלומין של יו"ט ה _____.

איזה חג, אש"פ שהוא רק יום אחד בכל אלא אם לא הקריב חגיגתו וסולא

ראייתו יכול להשלימם כל ז' ימים? _____

כיון שיש הקש בפסוק - שחג סוכות ושבעות שווים, שנאמר:

"בַּחַג הַמִּצּוֹת וּבַחַג הַ _____ וּבַחַג הַסִּפּוֹת"

הקשה אותם התורה זה לזה, כמו שחג הסוכות יש לו תשלומין כל _____
אף חג השבעות יש לו _____ כל שבעה.

מה הדין אם עבר הרגל ולא הקריב קרבנותיו? _____

על זה נאמר: "מִעֲנֹת לֹא יוּכַל לְ _____ וְ _____ לֹא יוּכַל לְ _____"

איזה חלק בפס' מדבר על מי שלא הקריב קרבנותיו ברגל,

הרישא של הפסוק - "מִעֲנֹת לֹא יוּכַל" ... או הסיפא של הפסוק - "וְיִחְסְרוּן" ...?

איזהו מענות שאינו יכול לתקון?

אחרי שבמשנה הקודמת ראינו על איזה מעשה נאמרה הסיפא

של הפסוק "וְיִחְסְרוּן לֹא יוּכַל לְהַמְנוֹת", מוסיף התנא של משנתנו

להסביר על איזה מעשה נאמרה הרישא של הפסוק "מִעֲנֹת לֹא יוּכַל לְתַקֵּן"?

איזהו מעות שאינו יכול לתקון?

רזי שמסון בן מנסיא אומר:

"זָה הַבָּא _____ וְהוֹלִיד מִמֶּנָּה _____"

פירוט: אדם שהתחיל עם _____ האסורה עליו והוליד ממנה _____ - ממנו

ומכיון שהז'א _____ בישראל, הן או לזכרון על משהו - לפיכך אין עווננו נחמק ז _____.

נדוע אי אפשר אומר שפסוק זה מדבר על גונז וגולז ששדיין לא החזיר לגיבא

והיא או לזכרון על חטאו...? _____

שנאמר: "וְהָשִׁיב אֶת הַ _____" (לאו הניתק לעשה)

רזי שמסון בן יוחאי אומר:

"אֵין קוֹרִין _____ אֶלָּא לְמִי שֶׁהָיָה _____ בַּתְּחִלָּה וְ _____"

ואיזה זה _____

שהיה מתוקן (טוב) בתחילה וע"י פרישתו מלימוד ה _____ הקדושה - נתעוות!

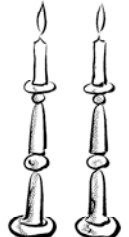

(וא"א לומר שהפסוק ["מענות"...] מדבר על עצם החטא כמו שאמר רבי שמעון בן

מנסיא, כי החטא לא היה טוב בתחילה ונתעוות, אלא תמיד היה מקולקל - רע...)

התיר נדרים פורחים בארץ

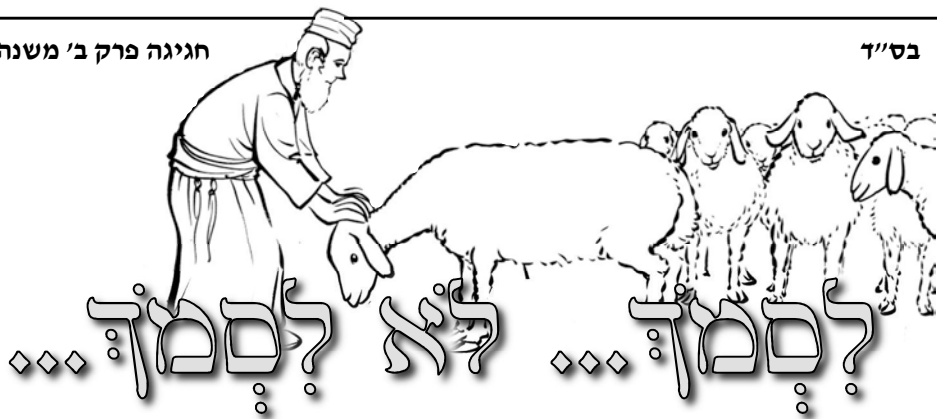
הגאון של משנתנו מצאנו שצ"ח קרבן "שמי חגיגה" לא כגזר מפורש בגמרה
ואלז כך יצא שצ"ח דייניס שלטס הא אונס כגזריס זמפורש בגמרה ונחלקו הא אל' סוליס:

סוג א': דברים שיש להם מעט רמז במקרא (בתורה) ואין לסמוך עליו - אלא שכך נמסר לחכמים בתורה שבעל-פה
סוג ב': דברים התלויים ברמז - במקרא מועט ואפשר להתלות בזה קצת - כמו הרים התלויים בשערות הראש...
סוג ג': דברים שיש להם על מה שיסמוכו, ואע"פ שאינם כתובים מפורש בתורה, הם נלמדו בלימוד חזק מן התו' (יכין)
השאל מהמטנה אל' סוליס אלו, דיניהס ופירושיס:

<p>מהו הדין / הרמז / חכמים מן הגמרה? (עיינין ברטנורה, תוי"ט)</p>	<p>פירוט ההלכה</p>	<p>איזהו?</p>	
<p>שנאמר בתורה: (במדבר ל, ג) "איש פי ידור נדר לה'... לא דברו"... ודרשו חכמים "לא יחל" - הוא אינו מיחל [מחלל לעצמו את נדרו] אבל אחרים לו [יכולים להתיר לו נדרו]</p>	<p>אדם ש _____ נדר, יכול החכם או ג' הדיוטות ל _____ את נדרו - אם מוצאים לו _____ חרטה.</p>	<p>"התיר" "</p>	<p>סוג א' "פורחין בארץ ואין להם על מה שיסמכו" משט רמז יש להם במקרא ואין לסמוך עליו, אלא כך נמסר לחכמים בגמרה שצ"ח</p>
<p>גדר זה של "מלאכת מחשבת" לא כתוב מפורש בתורה לגבי שבת אלא לשון זו נאמרה במלאכת ה _____ (שמות לה, ג) ולמדו חכמים מזה שנסמכה לפרשת ה _____ (שמות לה, ב) שגם בשבת צריך "מלאכת מחשבת" (ואכן צ"ח זה הוא "כהרין הגאונים ששטרה"...) </p>	<p>התורה אסרה וחייבה רק על "מלאכת מחשבת" בשבת (שחשב והתכוון לעשותה) אך למשל החופר גומא בשבת ואין צריך אלא לעפרה ולא לגומא עצמה) פטור מן התורה (כי הרי לא התכוון לבנין)</p>	<p>"הלכות" "</p>	
<p>נאמר בתורה: "וחגתם אתו חג לה' (ויקרא כג), למדו חכמים שהמילה "וחגתם" אינה רק לשון של שמחה ברגל, אלא ציווי של הקרבת קרבן חגיגה ברגל. ולמדו זאת מגזירה שווה - "מדבר" "מדבר" לגבי יציאת מצרים כתוב: (שמות ה, א) "ויחגו לי במדבר" ובנביא כתוב: "ה _____ ומנחה הגשתם לי במדבר" (עמוס ה, כה) וכמו שבעמוס מדובר בזבחים אף בפסוק "ויחגו לי במדבר" מדובר ב _____ (ולא רק בלשון של שמחה) מכאן למדו חכמים ש"וחגתם אתו" פירושו הוא הקרבת קרבן _____ ולא חיוב שמחה בלבד. (הגלירה שווה כאן היא רק רמז מכיוון שאין אומרים אל' ש' אלפסוק מהגמרה - מפסוק גז'אל זכן "חגיגה" הרי הן כהרין הגאונים ששטרה)</p>	<p>חיוב הבאת קרבן " _____ " בשלושה רגלים.</p>	<p>"חגיגות" "</p>	<p>סוג ב' "כהרין התלויים בשערה" האכזר רזוח הגאונים זרמז - במקרא מועט ואפשר לסמוך על זה כהרין הגאונים ששטרה...</p>
<p>כתוב בתורה (ויקרא ה, טו) שאדם שמעל בהקדש ונהנה ממנו, מביא קרבן אשם מעילות, וצריך להחזיר להקדש קרן וחומש... וחכמים חידשו דין: שאם בעל הבית שלח _____ עם כסף הקדש לשימוש של חולין ונזכר בעה"ב שכסף זה הוא _____ והתחרט על ששלח אותו וביטל את שליחותו, אבל השליח לא נזכר... והוציא המעות לחולין, אומרים חכמים: הדין הוא שהשליח מעל בהקדש וחייב קרן, חומש ואשם ולא בעה"ב... ויש לתמוה: מדוע השליח המסכן מעל בהקדש, הרי עשה את שליחותו של בעה"ב בלא שידע שזה הקדש...? הרי יותר קרוב הוא לאונס מאשר לשוגג ואעפ"כ חכמים מדמים אותו למי שמעל בשוגג - זכן צ"ח זה הוא "כהרין ה _____ ששטרה"</p>		<p>"וה" "</p>	

<p>מהו האימוץ שדרשו חכמים מן הגוריה? (עיין ברטנורא, תוי"ט)</p>	<p>פירוט ההלכה</p>	<p>איזהו?</p>	 <p>סוג ה'</p> <p>"יש להם על מה שיסמכו" אס"פ שאינם כגוזים מפורש בגוריה, הם נאמרו בזימוץ חלק מן הגוריה ואכן "יש להם על מה שיסמכו"</p>
<p>שנאמר בתורה: (שמות כא, כג) "וּנְתַתָּה נֶפֶשׁ תַּחַת _____" למדו חכמים מגזירה שווה ש"נפש תחת נפש" אין הכוונה היא "נפש" ממש - שממיתים אותו, אלא שהוא צריך לשלם _____ . שנאמר לשון "נתינה" כשהתכוון להכות חברו והרג את האשה: "וּנְתַתָּה נֶפֶשׁ תַּחַת נֶפֶשׁ", ונאמר לשון "נתינה" בפס' הקודם: "וּנְתַן בְּפִלִים" (שם מדובר שהאשה לא מתה אלא שמתו ולדותיה), כמו שלגבי היזק וולדות משלם _____ - כך גם כשהאשה מתה ישלם _____ ולא יומת. (וידן זה אינן מפורש בגוריה אלא שיש או על מה שיסמוך שהרי נדרש על-ידי שווה)</p>	<p>דיני ממונות שאינם כתובים במפורש בתורה, כגון: אדם שהתכוון להרוג את חברו ובלי כוונה הרג מישהו אחר, אפילו שכתוב "נפש תחת נפש" אין הכוונה שיהרגו אותו במקומו אלא יתן תשלום על האדם שהרג.</p>	<p>"ה" _____</p>	
<p>שנאמר לגבי קרבן עולה (ויקרא א, ה) "וְשַׁחַט אֶת בֶּן הַבֶּקֶר לְפָנַי ה' וְהִקְרִיבוּ בְנֵי אֶהֱרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת הַדָּם... - "וְהִקְרִיבוּ" אין הכוונה להולכת הדם אל המזבח, אלא לקבלת ה _____ כי הרי "והקריבו" נאמר לאחר השחיטה ואי אפשר להוליד את ה _____ מבלי לקבלו... והתורה מלמדת אותנו בזה שקבלת הדם היא עבודה וצריכה להיעשות ע"י כהן ובגדי כהונה וכו'.</p> <p>וגם הולכה של הדם (כשהיא נצרכת) היא עבודה, שהרי לשון "וְהִקְרִיבוּ" הוא לשון הולכה (שנאמר "וְהִקְרִיב הַכֹּהֵן אֶת הַכֶּלֶב וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחַ" שהכוונה היא הולכת אברים למזבח) ומדוע נקטה התורה לשון זו של הולכה - "וְהִקְרִיבוּ" כדי לומר שגם הולכה היא עבודה שצריכה להיעשות ע"י הכהן ולא רק "קבלה" וצדקה 15 אינה מפורש בגוריה אך יש לה על מה שיסמוך</p>	<p>קבלת הדם של הקרבן בכלי היא אחת מעבודות המקדש וצריכה להיעשות ע"י כהן ובגדי כהונה וכו' וכן הולכת הדם לכיוון המזבח (כשהיא נצרכת) היא עבודה במקדש וצריכה להיעשות ע"פ כל דיני עבודת המקדש...</p>	<p>"וה" _____</p>	
<p>שנאמר לגבי בעל קרי: (ויקרא טו, טז) "וְרִחַץ בַּמַּיִם אֶת כָּל בְּשָׂרוֹ" - ומזה שנאמר "אֶת _____ בְּשָׂרוֹ" למדו חכמים שצריך שיהיה במקווה מספיק מים כדי שיהיה כל _____ מתכסה בהם, ושיערו חכמים שזה _____ סאה. (וידן זה אינן מפורש בגוריה אך יש לה על מה שיסמוך שהרי נדרש מייגור - המילה "כא")</p>	<p>שיעור מקווה טהרה הוא 40 סאה</p>	<p>"ה" _____</p>	
<p>שנאמר: (ויקרא יא, לא) "אֵלֶּה הַטְּמֵאִים לָכֶם בְּכָל הַשָּׂרָץ, כָּל הַנֶּגַע בָּהֶם בְּמַתָּם יִטְמָא" ונאמר (פסי' לב) "וְכָל אֲשֶׁר יַפֵּל עָלָיו מֵהֶם בְּמַתָּם יִטְמָא" - איך מתיישבים שני הפסוקים האלו, גם "בָּהֶם" שמשמע מזה שנטמא רק אם נגע בהם - בשרץ שלם, ומצד שני כתוב "מֵהֶם" - שמשמע מזה שנטמא גם אם נגע רק בחלק מהשרץ...? אלא שאינו נטמא - עד שיגע במקצתו של השרץ אך שיהיה שיעור כזה שהוא נחשב ככולו. ושיערו חכמים שיעור זה כשנוגע בחתיכת שרץ בגודל של עדשה שהרי השרץ ממין החומט תחילת ברייתו הוא בגודל של עדשה וכיוון שיש שרץ שלם בגודל של עדשה (חומט בתחילת ברייתו) אזי גם מקצת שרץ בגודל עדשה נחשב כשרץ שלם ומטמא...</p>	<p>חתיכה של שרץ טמא בגודל של עדשה - גם מטמאת. (ולא רק שרץ שלם)</p>	<p>"וה" _____</p>	
<p>חכמים למדו זאת מגזירה שווה "הִנֵּה" - "הִנֵּה": בפסוק העוסק בבת אשתו ובנכדתה נאמר: (ויקרא יח, יז) "שְׂאֵרָה הִנֵּה זָמָה הוּא", ובפסוק העוסק בנכדות אנוסתו נאמר (שם יח, יז) "כִּי עֲרֹתָהּ הִנֵּה" - ולומדים מכאן שכמו שבאשתו דין בתה כדין נכדותיה (ששניהם אסורות עליו) כך באנוסתו דין בתה כדין נכדותיה ואסור לו להתחתן עם בתו מאנוסתו... (וידן זה אינן מפורש בגוריה אלא נדרש על-ידי)</p>	<p>לאדם אסור להתחתן גם עם בתו מאנוסתו.</p>	<p>"ו" _____</p>	

"הן הן גופי תורה" - כלומר בין אותם שאין להם על מה ש _____ ובין אותם ש _____ להם על מה שיסמכו, (סוג ג) בין אותם שהן כ _____ התלויים בשערה (סוג ב) - "אלו ואלו" וצריך לקיימם - שכולם ניתנו מבורא עולם!...

לגבי איזה זמן נחלקו הנשיאים ואבות ב"ד שבמשנתנו
 אם מותר לסמוך ידיו על הבהמה או לא? _____
 מה הבעיה בסמיכה ביום טוב? _____

מהי שורש מחלוקתם?

יש אומרים: **צריך** "תִּכְפֹּף לְסְמִיכָה שְׁחִיטָה" - כלומר שצריך לסמוך ומיד אח"כ
 ל_____ (שנא': "וְסִמְךָ אֶת יָדוֹ עַל רֹאשׁ קֶרְבֶּנּוֹ וְשָׁחַט אֹתוֹ"...) - סמיכה ומיד אח"כ שחיטה)
 ולכן אם הותרה ביו"ט **הקרבת הקרבן** אזי גם הותר ביו"ט **לסמוך** עליו את ידיו
 כי א"א לסמוך לפני יו"ט - שהרי צריך "תכפף לסמיכה שחיטה"....
 ויש אומרים: **לא צריך** "תִּכְפֹּף לְסְמִיכָה שְׁחִיטָה" - ואם כן אסור לסמוך ביו"ט
כי יכולים לסמוך ב יו"ט ולשחוט אח"כ ביו"ט...
 מה היה גפקידס של הראשונים שזכא זוג?
 מה היה גפקידס של השניים שזכא זוג?

הנשיא לסמוך\ לא לסמוך	מה הוא זוג	אב בי"ד לסמוך\ לא לסמוך	מה הוא זוג
_____	_____	_____	_____
_____	_____	_____	_____
_____	_____	_____	_____
_____	_____	_____	_____
_____	_____	_____	_____
_____	_____	_____	_____
_____	_____	_____	_____
_____	_____	_____	_____
_____	_____	_____	_____
_____	_____	_____	_____
_____	_____	_____	_____

וְלֹא בַּמְרְכָבָה בְּיַחֲדָה, אֶלֶּא...

אלו דברים אין ראוי ללמד אותם דברים ונדום?

נדום?	פירוש:	אלא -	זכנו	
_____	אסור לדרוש בפני _____ בני אדם (וכ"ש ליותר) "ב"סתרי" (איסורי עריות שלא כתובים במפורש בתורה) כגון: "מאנוסתו"	אלא בפני _____	בפני _____ (אנשים)	אין דורשין בעריות
_____	אסור לדרוש בפני _____ במעשה ששת ימי (השתלשלות העולמות זה אחר זה עד עולמנו, וזה מסודות הקבלה)	אלא בפני _____	בפני _____	ולא במעשה בראשית
_____	אסור לדרוש בפני _____ במעשה המרכבה (ע"י שמות של קדושה צופין וכי כעין רוח הקודש) אלא אם כן...	אלא אם כן היה _____ ומבין מ_____ (ברמזים וראשי פרקים)	בפני _____	ולא במרכבה

"ראוי לו כאלו לא בא לעולם"

אלו ב' אנשים היה טוב להם אילו לא נבראו כלל? 1. **"כָּל הַמְּסַפֵּחַ זְדָרִים"**:
 (1) **"מה"** - **מראשי ה** (מלאכים הנקראים חיות) (2) **"מה"** - **מחלוקת**
 (3) **"מה"** - **חול אמחי"ה** (4) **"ומה"** - **כנ"ל אך זכא**
פירוש ב': **"מה לפנים"** - קודם שנברא ה _____ **"ומה לאחור"** - באחרית ה _____
 2. **"וכן שאם זכא זוג"** - _____

עצרת שחל להיות...

מה הפירוש: "יום טובח"?

לגבי איזה חג מדברת כאן משנתינו?

כמה ימי תשלומין יש לקרבן עולת ראייה של שבועות? (אפילו שהוא רק יום אחד)

המקרה:		מתי מקריבים עולת ראייה של עצרת?
לפי בית הלל	לפי בית שמאי	עצרת שחל להיות בערב שבת
_____	_____	
_____	_____	עצרת שחל להיות בשבת
_____	_____	
מה החישוב בצדדי בית שמאי במקרה זה? (הרי זה כתוב כבר במשנה הקודמת... רע"ב) ללמדנו שאפילו במקרה שא"א להקריב את העולות ל... כמו כאן - שעצרת חל בערב, גם בזה אומרים בית שמאי שאין עולת ראייה קרבה ב... אלא היא נדחית עד לאחר ה... .		
לפי כולם: _____ שאין מקריבים עולת ראייה ושלמי חגיגה ושחמה _____		

אלו ב' דברים היו עושים ביום ראשון לאחר עצרת כשקבעו אותו ל"יום הטובח" -

כדי שלא לקיים את דברי הצדוקים - וכולם יראו שיום זה אינו יום טוב?

1) _____

2) _____

מה אמרו הצדוקים: _____

אזכר האמת היא כמו דרשת חז"ל ש"ממחרת השבת" פירושו הוא ממחרת יו"ט הראשון של

חג ה... (שגם הימים טובים נקראים שבועות) - וכפי להראות שיום טוב כזה שנדחה אינו

ראשון לאחר עצרת - אינו יום טוב - ג' יקנו חכמים אשטו ב' צדדים אלו.

מביאין... ואין סומכין עליהם

מהם שני הדיונים שנחלקו בהם בית שמאי ובית הלל?

א	אלו קרבנות מותר להקריב ביו"ט ואלו קרבנות אסור להקריב ביו"ט?	
ב	האם ביו"ט סומכים את ידיהם על ראש הקרבן או שאסור לסמוך ביו"ט? (שהרי משתמשים בבע"ח)	
	מותר: _____ מצוה? _____	לפי בית שמאי
	אסור: _____ מצוה? _____	
	כי סוברים שלא צריך "תקף ל... שחיסה" ואפשר לסמוך בערב _____	לפי בית הלל
	כי סוברים שצריך "תקף ל... שחיסה" וא"א לסמוך ב... יו"ט - ואם הותרה הקרבת הקרבן ביו"ט הותרה גם על ראש הקרבן ביו"ט.	

אלו קרבנות לפי כולם אסור להקריבם ביו"ט? _____

נוטלין לידיים...

חגיגה פרק ב' משנה ה'

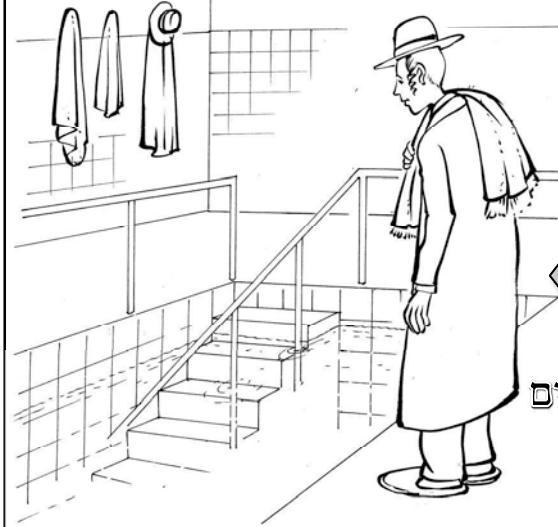
מכיוון שהידיים עסקניות הן ויש חשש שנגעו בטומאה לכן גזרו חכמים שכל "סתם ידיים" [כלומר, שלא שמר אותם במיוחד, אך גם לא יודע בוודאות שנגעו בטומאה] טמאים הם בדרגת "שני לטומאה" ומטמאים קודש ופוסלים את התרומה, ויקנו חכמים טהרה לטמאים ע"י שיטול ידיו בכלי עם רביעית מים, ולא רק לאכילת תרומה תיקנו חכמים נט"י אלא גם כשרוצה לאכול פת חולין צריך ליטול את ידיו - כדי שהאדם ירגיל את עצמו ליטול את ידיו בכל אכילה ולא ישכח ליטול את ידיו לתרומה.

👉 "אם יצייס" - באיזו דרגה טהרה הן טמאים?

התנא במשנתנו יבאר שאין הרחיצה לטהר את ידיו שְׁוה בכל הדברים אלא חכמים עשו ג' מעלות - דרגות בסוג הנטילה \ הטבילה - כדי שיטהר...

פירוש:	עבור מה:	אופן הטהרה:	
כשבא לאכול פת של _____.	(1) "ל _____"	"נוטלין לידיים" נטילת ידיים מתוך כלי (ברביעית מים)	ד' דרגה
כשבא לאכול פת ממ _____ שני הנאכל ב _____.	(2) "ול _____"		
כשבא לגעת במאכל של _____ . (בתרומה - בין בפת ובין בפירות, בין לאכלם ובין רק לגעת בהם - צריך נטילה)	(3) "ול _____"		
כשבא לאכול שלמים, _____ ואשם - יש מעלה יתירה שצריך להטביל את _____ במקווה של _____ סאה (ולא מספיק נט"י מתוך כלי)	"ל _____"	"מטבילין" טבילת הידיים במקווה של 40 סאה	ה' דרגה
אם בא לגעת ב"מי _____" [מי אפר פרה _____] אס נטמאו ידיו באחד מהדברים המטמאים את הידיים (מדרבנן) נטמא גם כל ה _____ - וכדי שיהיה מותר לו לגעת במי חטאת צריך לטבול את כל _____ במקווה (וזה רק אם נטמאו ידיו בוודאי - אך ב"סתם ידיים" דינו כמו קדש - שמספיק לטבול רק ידיו במקווה)	"ל _____"	"אם נטמאו ידיו נטמא גופו" טבילת כל גופו במקווה	ו' דרגה

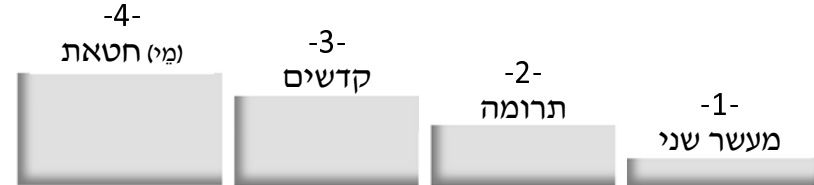
הטובל להלין...

מעלות ודרגות] שעשו חכמים

בטבילה:

אחרי שראינו את ד' דרגות שבקודש:

יבאר התנא של משנתנו שלא מועילה טבילה לצורך קדושה קלה בשביל קדושה יותר חמורה. (וכן מחולין לקדש)

כלומר: אם טבל גופו וחשב בליבו להיטהר לשם דבר קל, אינה מועילה טבילתו לדבר החמור - אלא צריך לטבול שוב לשם טהרה לאותו דבר חמור.

כגון: טבל לשם מעשר שני (בשביל לאכול מעשר שני, שזה דרגה קלה) ורוצה לאכול תרומה (דרגת קדושה יותר חמורה) אינו יכול לאכול את התרומה, כי טבל עבור הדבר הפחות חמור וצריך לטבול שוב לשם הדבר היותר חמור - לשם תרומה.

מפני שגזרו חכמים:

- א. צריך כוונה בטבילה - להיטהר, ואם לא כיוון אינו נטהר. (חוץ מטבילה לחולין)
- ב. צריך כוונה בטבילה לשם אותו דבר שרוצה להיטהר עבורו (ואם נטהר לשם דבר

פחות חמור אינו נטהר לדבר היותר חמור)

השאלה מהמטנה:	הדין:	פירושי:
דרגה א' הטובל להלין והחזק להלין [פירוש "החזק": שחשב במבילתו להחזיק ולהעמיד גופו בחזקת טהור לחולין]	אָסור ל _____ (וכ"ש לדרגת קדש יותר גבוהה)	אם טבל וכיוון בטבילתו לשם טהרת חולין (כ"פרושים" שאוכלים חוליהן בטהרה) אסור לו לאכול מעשר הנאכל ב _____ עד שיטבול שוב לשם טהרת _____.
דרגה ב' טָבַל לַמַּעֲשֵׂר והחזק לַמַּעֲשֵׂר	אָסור ל _____	אם טבל וכיוון בטבילתו לשם טהרת _____ אסור לו לאכול _____ (אם הוא כהן) עד שיטבול שוב לשם טהרת _____.
דרגה ג' טָבַל לַתְּרוּמָה והחזק לַתְּרוּמָה	אָסור ל _____	אם כהן טבל וכיוון בטבילתו לשם טהרת _____ אסור לו לאכול _____ עד שיטבול שוב לשם טהרת _____.
דרגה ד' טָבַל לַקֹּדֶשׁ והחזק לַקֹּדֶשׁ	אָסור ל _____	אם כהן טבל וכיוון בטבילתו לשם טהרת _____ אסור לו לגעת במים המקודשים באפר _____ עד שיטבול שוב לשם טהרת _____.

מה הדין אם:

הדין:	פירושי:
טָבַל לַחֲמור מִתַּר ל _____	אם טבל לשם טהרת קדושה חמורה (כגון שטבל לשם חטאת) מותר אף באכילת דבר בקדושה _____ (קדש, תרומה ומעשר שני) אפילו שלא כיוון להיטהר לשם אותם דברים, כי הטובל לדבר ה _____ זה מועיל גם לדבר ה _____.
טָבַל וְלֹא חָזַק	אם טבל ולא _____ לשם טבילת טהרה אלא לרחיצה בעלמא, כאילו לא _____ - למעשר וכל שכן לתרומה ול _____ - כיוון שצריך כוונה בטבילה! וְלִמָּה טבילה זו כן עולה? ל _____ כיוון שלא צריך כוונה בטבילה ל _____.

בגדי עם הארץ מדרס לפרושין..

חמ"ל זב"ג או ע"פ חכמים 22 ע"פ:

אחרי שראינו חמש דרגות בטהרה: (שאדם נטהר ל-)

א. "חולין" ב. "מעשר" ג. "ז"ח" ד. "קדש" ה. "מזבח" ו. "מזבח" ז. "מזבח" ח. "מזבח" ט. "מזבח" י. "מזבח" יא. "מזבח" יב. "מזבח" יג. "מזבח" יד. "מזבח" יה. "מזבח" יז. "מזבח" יח. "מזבח" יט. "מזבח" כ. "מזבח" כא. "מזבח" כב. "מזבח" כג. "מזבח" כד. "מזבח" כה. "מזבח" כו. "מזבח" כז. "מזבח" כח. "מזבח" כט. "מזבח" ל.

ז. "קדש" ח. "מזבח" ט. "מזבח" י. "מזבח" יא. "מזבח" יב. "מזבח" יג. "מזבח" יד. "מזבח" יה. "מזבח" יז. "מזבח" יח. "מזבח" יט. "מזבח" כ. "מזבח" כא. "מזבח" כב. "מזבח" כג. "מזבח" כד. "מזבח" כה. "מזבח" כו. "מזבח" כז. "מזבח" כח. "מזבח" כט. "מזבח" ל.

עשו חכמים חמש מעלות - דרגות בבגדי האנשים כנגד חמש דרגות טהרה אלו.

דרגה א': בגדי _____ - שאוכלים חוליהן בטהרה.

דרגה ב': בגדי אוכלי _____ - שאוכלים מעשר שני בירושלים - בטהרה.

דרגה ג': בגדי אוכלי _____ - הכהנים שאוכלים את התרומות בטהרה.

דרגה ד': בגדי אוכלי _____ - שאוכלים קדשי קדשים וקדשים קלים - בטהרה.

דרגה ה': בגדי המתעסקים בפרה אדומה - הנקראת "מזבח" _____.

ותיקנו חכמים שבגד של הטהורים בדרגה נמוכה

נחשב טמא "מדרס" לגבי הטהורים בדרגה יותר גבוהה:

דרגה א'	בגדי עם ה _____ [שלא מדקדקים כ"כ במצוות וגזרו חכמים על בגדיהם שיהיו טמאים]	מדרס _____ [נחשבים טמאי "מדרס"]
דרגה ב'	בגדי _____ [שאוכלים חוליהן בטהרה]	מדרס לאוכלי _____ [ע"פ הברטנורא - "כאן חסר מעלה אחת"....]
דרגה ג'	בגדי אוכלי _____	מדרס לאוכלי _____
דרגה ד'	בגדי אוכלי _____	מדרס לאוכלי _____
דרגה ה'	בגדי (אוכלי) _____	מדרס ל _____ (למתעסקים ב _____)

בגדי עם הארץ מדרס לפרושין..

הקדמה:

- א. זב או זבה או נדה - טמאים בדרגת "אב הטומאה"
- ב. זב שנגע בכלי או בבגד - הבגד נהיה "ראשון לטומאה" [טומאה קלה]
- ג. זב שדרס (כלומר עלה או ישב על בגד) - הבגד נטמא ב"אב הטומאה".
- ד. טומאה זו נקראת "מדרס" - שהיא טומאה חמורה.
- ה. עם הארץ אינו מדקדק כ"כ במצוות - וחוששים שמא אשתו נדה ישבה על בגדו, ונהיה הוא "אב הטומאה" (מדרס), לכן גזרו חכמים: שכל בגדי עם הארץ יהיו טמאים [ולא רק בדרגת ראשון לטומאה שהיא ע"י נגיעה, אלא] טומאת מדרס - שהיא טומאה חמורה.
- ו. כדי לחזק את ההבדלים בין דרגות הטהרה: חולין, מעשר, תרומה וכו' תקנו חכמים שבגד של אדם טהור בדרגה נמוכה נחשב טמא לגמרי כמו "אב הטומאה" לגבי אדם הטהור בדרגת טהרה יותר גבוהה.

אוהבא אלו יאבארו זעל"ה זמאנאן

ס'כום:

- א. איך זב"ג נהיים טמאים "מדרס"?
- ב. מהי דרגת "מדרס"?
- ג. האם "מדרס" זה טומאה קלה או טומאה חמורה?
- ד. איך זב"ג נהיים טמאים טומאה קלה (ראשון לטומאה)?
- ה. למה זב"ג טמא "מדרס" על זב"ג עם הארץ?

חֵמֶר בְּקֹדֶשׁ מִבְּתְרוּמָה

11 מעלות - חומרות שהחמירו חכמים בקודש ולא החמירו בתרומה

פירוש:	"חֵמֶר בְּקֹדֶשׁ" (בשר קרבנות) מִבְּתְרוּמָה" השלם את לשון המשנה:	
<p>אדם שיש לו כלים טמאים ורוצה להטבילם זה בתוך זה (קטן בתוך גדול) אם מטבילים - לשימוש לתרומה: _____ . אבל אם מטבילים - לשימוש לקודש: _____ . מוֹשֵׁב? _____</p> <p>(ואילו לתרומה אין זה חוצץ כי בזוחק כן נכנסים לשם מי המקווה רק שלקודש החמירו חכמים שכשהמים נכנסים בזוחק זה נחשב לחציצה. "חציצה" פירושו: דבר החוצץ - המפסיק בין המים לדבר הטמא)</p>	<p>שְׁמַטְבִּילִין _____ בְּתוֹךְ _____ לְ _____ אֲכַל לֹא לְ _____ .</p>	<p>משנה א' מעלה א'</p>
<p>מדאורייתא אין אֶכְלִין וּמְשַׁקִּין - שהם ראשון לטומאה מטמאים כלים, אלא כלים נטמאים רק מדרגת אב הטומאה (וכשנטמא בטומאה מדאורייתא גם אם הטומאה נגעה בחלק מהכלי כל הכלי נטמא) אך רבנן תיקנו: שגם משקים שהם ראשון לטומאה - מטמאים כלים! אלא שרבנן הקלו בזה שאם הכלי לא נטמא בתוכו אלא נגעו בו המשקים במקומות שאינם עיקר שימושו ויש להם בית קיבול, רק המקום ההוא נטמא אבל שאר חלקי הכלי טהורים. וזה מה שהמשנה אומרת שרבנן חילקו את הכלי לגי' מקומות: (1) "אֲחֻרִים" - אחריו של _____ שיש לו בית קיבול (כגון רגל בתחתית הכלי) (2) "וְתוֹךְ" - חללו של ה _____ (בתוכו) (3) "וּבֵית הַצְּבִיטָה" - מקום אחיזת ה _____ . שכל חלק וחלק מהם חשוב כלי בפני _____ - לענין תרומה! - אם נטמא "אֲחֻרִים" לא נטמאו "תוֹךְ" ו"בֵּית הַצְּבִיטָה" ואם נטמא רק "בֵּית הַצְּבִיטָה" לא נטמאו "אֲחֻרִים" ו"תוֹךְ" וזה רק לגבי כלי של _____ , אבל לגבי כלי של _____ אם נטמא אחד מהמקומות הנ"ל בטומאה מדרבנן כל הכלי לקודש!</p>	<p>אֲחֻרִים וְ _____ וּבֵית הַצְּבִיטָה _____ אֲכַל לֹא כְּ _____ .</p>	<p>מעלה ב'</p>
<p>אדם שנושא (סוחב) מדרס - מנעל של _____ (שהוא אב הטומאה) ונעשה הנושא טמא בדרגת "לטומאה" האם יכול לקחת בידו השנייה תרומה המונחת בתוך כלי חרס? (שהרי כלי חרס לא נטמא מגבו ואם כן התרומה שבתוכו לא נטמאת) כלי חרס עם תרומה: _____ . כלי חרס עם קדש: _____ . מוֹשֵׁב הַחֲמִירוּ אִלֵּם חֲכָמִים? _____ מוֹשֵׁב לֹא הַחֲמִירוּ אִלֵּם אֶלְזֵי אַרְוָמָה? _____</p>	<p>הַנוֹשֵׂא אֶת הַ _____ נוֹשֵׂא אֶת הַ _____ אֲכַל לֹא אֶת הַ _____ .</p>	<p>מעלה ג'</p>

<p>הבגדים של אוכלי _____ נחשבים טמאים " _____ " (אב הטומאה) כלפי אוכלי _____. [כפי שראינו במשנה הקודמת שהשמירה מטומאה של הדרגה הקלה אינה נחשבת שמירה מטומאה לגבי הטומאה ה _____]</p>	<p>בְּגָדֵי אוֹכְלֵי _____ מְדָרָם לְ _____.</p>	<p>מעלה ד'</p>
<p>בגד טמא שקצותיו קשורים זה בזה, מעיקר הדין אין הקשר מהווה חציצה, ("חציצה" פירושו: צַר הַחוּץ – הַמַּסִּיק זֵין הַמַּיִם אֲכֹלִי) אך לגבי טבילת בגד קשור לצורך קודש החמירו חכמים שלפני שמטביל את הבגד צריך _____ משום שזה _____ לחציצה. ועוד החמירו בבגד של קדש שאם יש _____ על הבגד צריך ל _____ כיוון שהשמוננית שעליו היא כ _____ . אבל כל זה החמירו חכמים רק בבגד של _____ , אבל בבגד של _____ אין צריך ל _____ את הקשר לפני ש _____ ואפילו אם רוצה יכול ל _____ את קצוות הבגד קודם הטבילה – כי אין זה _____ ! וכן אין צריך לנגב את ה _____ שעל בגד של תרומה - כי אין זה _____ לגבי תרומה.</p>	<p>לֹא כְּמִדַּת הַקֹּדֶשׁ מִדַּת הַ _____ שֶׁבְּקֹדֶשׁ וּמִנֶּגַב וְ וְאַחַר כֵּן וּבְתְרוּמָה וְאַחַר כֵּן _____.</p>	<p>מעלה ה'</p>
<p>כלים אינם מקבלים טומאה כל עוד לא נגמרה מלאכתם (שלא גמרו אשורם) ורק כשהכלי מוכן לשימוש הוא ראוי לקבל טומאה. "חֲבֵר" [תלמיד חכם, חבר = היפך מעם הארץ] שגמר לעשות \ לבנות את הכלים ושמר עליהם שלא _____ בשעה שגומרים לעשותם - כדי שיוכל להשתמש בהם בטהרה, יכול להשתמש בכלים אלו לאכילת תרומה ואין צריך ל _____ אותם במקווה לפני השימוש בהם אך לגבי כלים של קודש החמירו חכמים שגם במקרה כזה שנגמרו הכלים בטהרה – צריך ל _____ את הכלים לפני השימוש בהם. ומצוה, הרי ה"חזר" גמרו אשורם אל הכאים <u>בטהרה</u>? אלא שחוששים שמא לפני שגמרו אשורם אל הכאי _____ ואם "שלא צדין הכאי לא היה ראוי לקבל" (כי לא היה גמור) שגמרו אשורם הכאי (שאו הוא כבר כן ראוי לקבל טומאה) הרוק צדין נשאר _____ (כי רוק יבש אינו מטמא) אלא הכאי נהרוק... (שרבן גזרו על הרוק של עם הארץ שהוא מטמא - שמא זה הוא, ורוקו של זה הוא "אב הטומאה") לכן חכמים חייבו ל _____ כלים של _____ לפני השימוש בהם אפילו אם נגמרו ב _____.</p>	<p>כִּלִּים הַ _____ בְּטִהָרָה צְרִיכִין טְבִילָה לְ _____ אֲבָל לֹא לְ _____.</p>	<p>משנה ב' מעלה ו'</p>
<p>הַקְּדָמָה: א. "אב הטומאה" שנגע באוכל - האוכל נהיה "ראשון לטומאה". ב. "ראשון לטומאה" שנגע באוכל - האוכל נהיה "שני לטומאה". ג. "שני לטומאה" לא מטמא הלאה אוכל חולין אך מטמא תרומה וקודש (ונחיים שלישי לטומאה) ד. "שלישי לטומאה" לא מטמא תרומה אבל כן מטמא קדש (להיות רביעי) ה. "טבול יום" זה אדם שטבל מטומאתו ביום, אך עדיין לא הגיע הערב ולכן עדיין לא נטהר לגמרי. ו. "טבול יום" טמא בדרגת "שני לטומאה" ולכן הוא מטמא רק אכלין של תרומה וקדש אך לא חולין (כי חולין לא נטמא מ"שני לטומאה", כמו שראינו). כלי שהיו מונחים בו פירות של תרומה, ואדם "טבול יום" (שהוא שני לטומאה) נגע באחד מהפירות שבכלי, אותו פרי נהיה טמא בדרגת " _____ לטומאה" (דרגה אחת פחות מה"טבול יום") ושאר פירות תרומה שבכלי שלא נגע בהם ה"טבול יום" - לא נטמאו כלל. (שאפילו שהפרי הטמא ב"שלישי לטומאה" נגע בפירות נוספים הוא לא טמא אותם כי אין "שלישי" עושה "רביעי" לתרומה) והחמירו חכמים לגבי קדש שאם יש כלי עם חתיכות רבות של בשר קדש: ו"טבול יום" נגע בחתיכה אחת מהן, הכלי _____ את כל החתיכות להיחשב כאילו הן חתיכה _____ וזה נחשב כאילו ה"טבול יום" נגע בכלן - ואם כן כל החתיכות _____ ! ומצאו לזה רמז מן התורה: שנאמר לגבי קרבנות הנשיאים: "כִּפֹּרֶת עֲשֶׂהָ זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת"... שמהמילה " _____ " לומדים שכל מה שבכף (בכלי) נחשב "אחת" – שהכלי מצרפן לחתיכה אחת. אבל לגבי תרומה לא החמירו חכמים שהכלי _____ את כל הפירות יחד.</p>	<p>הַכֵּלִי _____ מֵה שֶׁבְּתוֹכוֹ לְ _____ אֲבָל לֹא לְ _____.</p>	<p>מעלה ז'</p>

<p>הַ בְּקֹדֶשׁ פְּסוּל, וְהִשְׁלִישִׁי בְּ_____.</p>	<p>מעלה ח'</p>
<p>הקדמה: "טמא" נקרא מי שהוא טמא בעצמו - ויכול לטמא אחרים "פסול" נקרא מי שהוא טמא בעצמו – אך לא יכול לטמא אחרים. משנתנו באה לומר שקדש, טומאתו מתפשטת יותר מבתרומה: שלגבי קדש - "הַרְבִּיעִי בְּקֹדֶשׁ פְּסוּל" - שטומאתו של קדש מגיעה עד רביעי לטומאה – והרביעי נקרא "פְּסוּל" (שהוא עצמו טמא אך אינו מטמא אחרים) אך לגבי תרומה - "וְהִשְׁלִישִׁי בְּ_____ " [...נקרא "פסול"] כלומר שלגבי תרומה כבר "שלישי לטומאה" נקרא "פְּסוּל" ואין הוא מטמא אחרים להיות רביעי לטומאה. וזו המעלה השמינית שבקודש יותר מבתרומה - שקדש פסול עד דרגת " _____ לטומאה" ואילו תרומה פסולה רק עד דרגת " _____ לטומאה".</p>	<p>ובְּתְרוּמָה אִם נְטִמָּאת אֶחָת בְּ חֲבֵרְתָהּ וּבְקֹדֶשׁ מִטְבִּיל שֶׁהִיד מְטַמָּא אֶת חֲבֵרְתָהּ בְּ _____ לֹא בְ _____</p> <p>מעלה ט'</p>
<p>אם ידו האחת של האדם נטמאה בטומאה דרבנן החמירו חכמים בקודש יותר מבתרומה - לגבי היד השניה: שאם נטהר לצורך אכילת תרומה: _____ (וצריך ליטול רק את ידו _____) אך אם נטהר לצורך אכילת קדש: _____ (שהרי ראינו שכדי לטהר ידיו לקודש לא מספיק נט"י מכלי אלא צריך לטבול את ידיו במקווה). זכאילא אוןן ידו האחת אל תרומה - אלזי אכילת קודש? או שהיתה ידו האחת _____ בשעה שנגעה בטומאה. או שהיא לא היתה רטובה אך היד הטמאה נגעה ביד ה _____ רק באופנים אלו נטמאה גם ידו ה _____, אך אם לא היתה לחלוחית ביד בשעה שנטמאה, וגם לא נגעה היד הטמאה ביד השניה - ידו השניה לא _____ אלא מטביל רק את היד שנטמאה. מה גוספא החידוש זמ"זים "שהיד אל תרומה זקדש זכא אל זמ"ז" (עיקר תוי"ט)</p>	<p>משנה ג'</p>
<p>כפי שראינו, חולין נטמא רק מראשון לטומאה ונהיה עצמו שני לטומאה תרומה נטמא גם משני לטומאה ונהיה עצמו שלישי לטומאה קדש נטמא גם משלישי לטומאה ונהיה עצמו רביעי לטומאה. במשנה מדובר באדם שהיו ידיו " _____ " [פירוש "מסואבות" - טמאות, כלומר: ידיים שנגעו בראשון לטומאה והם עצמם _____ לטומאה - מדרבנן] ובפיו יש תרומה או קודש שלא נגע בהם בידיו (שאם היה נוגע בהם בידיו הם היו נהיים שלישי לטומאה מידי המסואבות שהם שני לטומאה) והאופן שנכנסה התרומה \ הקודש לפיו מבלי שיגע בהם בידיו הוא: _____ או ש _____ (שהם פשוטי כלי עץ שלא מקבלים טומאה) או ש _____ ועכשיו כשהתרומה או הקדש נמצאים בפיו רוצה לאכול _____ בידיים "מסואבות", אמנם חולין לא נטמאים מידי הטמאות (כשהם מנוגבות ולא רטובות) כל חולין הרי לא נטמאים משני לטומאה, אבל החמירו חכמים בקדש שכשש בפיו קדש לא יכול לאכול באותו זמן חולין ב _____ מסואבות כיוון שחששו חכמים _____ אבל אם יש בפיו _____ יכול לאכול באותו זמן חולין בידיים _____ כי בתרומה לא חששו חכמים שמא יגעו ידיו הטמאות ב _____ שבפיו אלא וודאי שיזהר ולא _____!</p>	<p>אוּכְלִין אֶכְלִים נְגוּבִין בְּיָדַי מְסוּאָבוֹת בְּ _____ אֶכֶּל לֹא בְ _____.</p> <p>מעלה י'</p>
<p>"האונן" - אדם שנפטר לו אחד משבעת _____ שחייב להתאבל עליו, "ומחוסר" _____ - אדם שהיה טמא ו _____ והגיע הערב אך עדיין לא הביא את _____ - שניהם אסורים באכילת _____ . ולאחר שתפסק אנינותו של האונן ולאחר שהמחוסר כיפורים יביא את קרבנותיו לכפרה, אם ירצו לאכול קודש הצריכו אותם רבנן ל _____ גופם במקווה ואסור להם לאכול קודש קודם ש _____ את גופם. מדוע? אך לגבי _____ לא הצריכו רבנן ל _____ קודם אכילת התרומה כי הרי גם אונן בשעת אנינותו וגם מחוסר _____ היו מותרים באכילת ה _____.</p>	<p>הָאוֹנָן וּמְחֹסֵר צָרִיכִין טְבִילָה לְ _____ אֶכֶּל לֹא לְ _____.</p> <p>מעלה י"א</p>

חומר כתרומה...

אחרי שראינו י"א מעלות בקודש יותר מבתרומה יובאו כאן ג' מעלות שיש בתרומה יותר מבקודש ובמשנה זו תבואר המעלה הראשונה.

באיזה מקום נאמנים עמי הארצות על טהרת היין והשמן לקודש?
באיזה מקום אין נאמנים עמי הארצות על טהרת היין והשמן לקודש?
מדוע?

מתי נאמנים עמי הארצות לומר "יין זה \ שמן זה טהור לקודש" ומתי נאמנים לומר "יין זה \ שמן זה טהור לתרומה"?

מדוע?	מתי נאמנים הם על טהרתם?	לקודש \ לתרומה
		<p>אם עם הארץ אמר: "יין זה \ והוא לְ", "שמן זה \ והוא לְ"</p>
	מתי לא נאמנים על כך?	<p>אם עם הארץ אמר: "יין ושמן אלו טהורים \ והו לְ"</p>
	מתי נאמנים על כך? בשעת ה _____ וה _____	

וזוהי מעלה א' שבתרומה יותר מבקודש: שלתרומה אין עמי ארצות נאמנים על טהרת יינם ושמןם אלא רק בשעת _____ ולא בכל ימות ה _____, משא"כ לקודש עמי ארצות _____ על טהרתם תמיד - בכל ימות ה _____.

מה הפירוש: "ובשעת הגתות והבדים"?

"הגתות" – בעת הבציר - שדורכים את ה _____ בגת - לעשות מהם _____
"הבדים" – בזמן שכותשים את ה _____ בבית הבד לעשות מהם _____

"עברו הגתות והבדים"

מה הדין אם "עם הארץ" הביא לכהן חבית של יין או שמן לאחר שכבר עבר זמן הגתות והבדים ואומר להם שהיא תרומה טהורה?
מה העצה שנותנת המשנה לעם הארץ?
מדוע יכול הכהן לקבלם אז?
באיזה מקרה עם הארץ נאמן על טהרת התרומה גם באמצע השנה ולא רק בשעת הגיתות והבדים? אם אמר לו: " _____ "
מדוע?

מה דין הכדים עצמם?

מה דין הכדים של עמי הארצות שיש בהם יין ושמן, האם גם על הכדים הם נאמנים לומר שהם טהורים או רק על מה שיש בתוכם?

כדים שיש בהם קודש: _____
כדים שיש בהם תרומה: _____ [והכהנים צריכים לשפכם לכלי אחר]
באלו כדים מדובר כאן במשנה? "כדי _____ וכדי שָׁמֶן ה _____"
פירוש: כדי שמן ויין - שהם "טָבֵל" - שעדיין לא הפריש מהם תרומה, וגם ייחד את הכדים להפריש מהם קודש [יין לנסכים ושמן למנחות], ושומר על הטָבֵל שבכדים אלו בטהרה כדי שיוכל ליטול מהם את הקודש, ונקראים הם "מדומעות" [פירוש "מדומעות": מעורבות]

כיוון שבתוך כדים אלו של טָבֵל - "מעורבים": חולין - תרומה - וקודש והדין בנזה מקרה שעם הארץ נאמן לומר על ה _____ שהם טהורים גם לתרומה, שמתוך שנאמנים על ה _____ שעתיד להפריש מהם, [שהרי גנאי הוא לקודש שיהא קרב על המזבח מתוך חבית שהיא בחזקת טמאה] נאמנים הם גם על כדי היין של התרומה, ולא רק בשעת הגיתות והבדים שאינם אלא ארצות אלו כדים של תרומה שהם טהורים אם לא
מאוס? שדרך העולם היא להזמין את הכלים ול _____ 70 יום קודם ה _____.

מִן הַמּוֹדִיעִית וּלְפָנִים..

מעלה שניה בתרומה יותר מבקודש (עפ"י תוי"ט)

מה הפירוש "קָדֵר":

באלו מקומות (חוץ מירושלים) הקלו חכמים שקדרים עמי ארצות נאמנים לומר על כלי חרס ריקים שהכינו - שהם טהורים לקודש, ובאלו מקומות אין הם נאמנים לומר על כלי חרס ריקים שהכינו - שהם טהורים לקודש?

אן המודיעית ולפנים [בין העיר מודיעית לירושלים]:

אן המודיעית ולחול [מהעיר מודיעית כלפי חוץ]:

וכל זה דווקא בכלי חרס לשימוש של קדש

אבל לגבי כלי חרס לשימוש של _____ אינם נאמנים כלל! -

וזו המעלה השניה ב _____ יותר מבקודש.

היכן היא העיר "מודיעית"?

לגבי אלו כלי חרס נאמנים הקדרים שנמצאים מן המודיעית ולפנים - לומר שהם

טהורים?

מדוע דווקא על כלים אלו קבעו חכמים שעמי הארצות נאמנים לומר שהם טהורים

לקודש?

כִּיצַד?

באיזה אופן הגירו אנו חכמים
להאמין לקדרים שאי ה _____
שכאי החרס שהם הכינו הם _____
ויכולים אנו לקנות מהם
לשימוש של קודש?

מביאה משנתנו ג' תנאים:

(1) "הקָדֵר". (2) "שהוא מוכר ה _____". (3) "נכנס לפנים מן ה _____".

פירוש:	לשון המשנה בפירוש הדברים:	לשון המשנה בקיצור:	
שהאמינו רק ל _____ אבל אם מסרם לידי _____ עם הארץ אחר - לא _____.	"הוא ה _____"	הקָדֵר	תנאי א'
שהוא נאמן רק על אותן שהביא ואינו נאמן על קדירות אחרות שצירף עמו שהם של _____ אחר.	"אין ה _____"	שהוא מוכר הקָדְרוֹת	תנאי ב'
שהוא נאמן רק כלפי ה _____ שראוהו שנכנס והביא את הקדירות לפנים מן העיר " _____" אבל לא נאמן כלפי קונים _____ שלא ראוהו נכנס עם קדרותיו.	"אין ה _____"	נכנס לפנים מן המודיעית	תנאי ג'

רק אם נתקיימו ג' תנאים אלו נאמן קדר עם הארץ לומר שכלים אלו טהורים לקודש

אבל אם חסר אחד מהתנאים הללו - _____!

מה הדין "אם יצא" הקדר מן המודיעית לשוב לאחוריו?

לאחר שראינו במשנה הקודמת שמחוץ לירושלים - "מן המודיעית ולפנים" נאמנים קדרים עמי ארצות (לגבי קודש) רק על טהרת כלי חרס _____ אך לא על כלי חרס גסים (גדולים), כאן במשנתנו נלמד שבתוך ירושלים נאמנים קדרים עמי הארץ (שנכנסו עם כליהם לירושלים) לומר שכליהם טהורים - בין על כלים _____ ובין על כלים _____.

סיכום:

מציא? עיין עיקר תוי"ט (אות כג)	היכן נאמנים קדרים עמי ארצות לומר "טהורים הם" אקודש?		השלם X ✓
	בתוך ירושלים	מחוץ לירושלים - "מן המודיעית ולפנים"	
_____	_____	_____	כלים
_____	_____	_____	דקים (קטנים)
_____	_____	_____	כלים גסים (גדולים)

מתי נאמנים קדרים עמי ארצות על טהרת כליהם גם לגבי תרומה? _____
שנאמר: (שופטים כ,יא) "וְיִשְׂרָאֵל אֶל ה' כָּל אִישׁ יִשְׂרָאֵל אֶחָד _____"
 "וַיֵּאָסֶף" מלשון _____ - ורגל שעת _____ היא, והכתוב קראם אז " _____"
 מכאן למדו חכמים שבשעת הרגל כולם נחשבים " _____" - וטהורים הם וכליהם.

מהו תפקיד "הגבאין"? _____
 והם היו עמי _____ (גבאין מלשון גביה).

מה הם נאמנים לומר:	המקרה:	
"לא _____" - בשאר כלים שבבית אלא רק בכלי ש _____ ושאר הכלים הם טהורים"	על מלשון _____	הגבאין שנכנסו לתוך _____
"לא _____" - ב הכלי חרס שגנבנו אלא רק בגבו, (שהרי כלי חרס לא נטא נ _____) והכלי שהחזרנו הוא _____"	מלשון _____ ששטו מלשון _____ ולא מלשון _____ (שאו הם לא נאמנים)	הגבאים ש _____ את ה _____ (שגנבו)

וכל מה שנאמנים הם לומר "לא _____"
 זה רק לגבי כלי לשימוש של _____ אבל לא לגבי כלי לשימוש של _____
 כיוון שאינם נאמנים כלל על טהרת כלים לתרומה!
וזו המעלה ה _____ שב _____ יותר מבקודש.

הפּוֹתְתָהּ אֶת חֲבִיתוֹ...

לאחר שראינו במשנה הקודמת שבזמן הרגל גם עמי ארצות
נחשבים "חברים" ונאמנים על טהרתם, תדון משנתנו לגבי מאכל או משקה
שנגעו בו עמי ארצות ברגל האם גם לאחר הרגל הוא נחשב טהור או לא...?

מה הספק?	פירוש:	המקרה:
האם לאחר ה _____ יכול לגמור למכור את יינו ו _____ בחזקת טהורים או שלאחר הרגל לא _____ למכרם בגלל שנגעו בהם ברגל _____ והם _____.	"חזר" (גמרי חכס) שפירש את חז"ל ה _____ שאלו על מנת למכור יין אסורי _____ ונגעו לו ולא למכר למכור את יין ברגל "חזר" שהתחיל ל _____ מיני מאכלה אסורי _____ שזירושאים ו _____ בהם עמי הארצות ולא למכר למכור את עיסתו ברגל	הפּוֹתְתָהּ אֶת _____
		וְהַפּוֹתְתִילָהּ בְּ _____

מדוע?	מה הדין?
כי אם לא נתן לו לגמור ל _____ את יינו ועיסתו לאחר ה _____, הוא לא למכור ברגל (כי לא רוצה להפסיד כסף) ויחסר לעולי _____, לכן מתירים לו לגמור למכור את סחורתו גם לאחר הרגל. שאי"פ שבשעת ה _____ הם טהורים, אין טהרתם "טהרה" _____ - אלא שבשעת הרגל נחשבים כולם " _____" - טהורים, אבל לאחר הרגל מה שנגעו בו ברגל נהיה טמא ל _____ (מלכתחילה). כמו שכתוב בהמשך המשנה: "מִשְׁעֶבֶר הַרְגֵל הָיוּ מַעְבִּירִין עַל עֲזָרָה"...	" _____" (למכור את יינו ועיסתו לאחר ה _____)
	" _____" (למכור את יינו ועיסתו לאחר ה _____)

סיכום מקוצר של

ג' מעלות שבתרומה

יותר מבקודש

חגיגה פרק ג' משניות ד'-ה'-ו'

קודש	תרומה	ג' מעלות שבתרומה יותר מבקודש:		
		הזמנים	מעלה ראשונה	משנה ד'
בכל _____ השנה.	רק בשעת ה _____ וה _____ ולא בכל שאר ימות ה _____.	שזהם נאמנים עמי הארצות אומר על היין והשמן שלהם שהם טהורים		
לגבי כלי קדש הם _____ כלל על טהרתם. על טהרתם.	לגבי כלי _____ הם _____ נאמנים כלל על טהרתם.	קדשים עמי הארצות אומר על כלי קטנים ששטפו מן המזוזה ואפנים שהם טהורים	מעלה שנייה	משנה ה'
לגבי כלי _____ הם _____ על טהרתם.	לגבי כלי תרומה הם _____ כלל על טהרתם.	האֲבֵיִן שֶׁלְקָחוּ מִשְׁכּוּן והַגְּזִיזִים שֶׁחֲזִירוּ הכאים - אומר שלא נגעו בכאים והם טהורים	מעלה שלישית	משנה ו'

נתקבל מ"חשנה בהבנה"

כתובת: d1234@okmail.co.il

אציכוי הכרים - אצילום אצוי גינקיוג של יבן

ניתן גם להשיג עבודות **בחומש**

ובהלכה (ע"פ קיצור שולחן ערוך)